

na encara està tova i li costa un temps assentar-se i ser més difícilment arrossegable per les corrents; i amb aportacions acotades i recurrents, la quantitat d'arena que tu fiques i que es manté al lloc on l'has ficat és superior, i en caldria menys. També hi ha el concepte de les trampes d'arena, que implica evitar que les corrents, per exemple a la Marquesa, s'emportin part de la sorra dipositada fins a la punta del Fangar. Estem dissenyant trampes d'arena perquè esta sorra pugui tornar-se a col·locar-se al frontal sense fer tot el recorregut. Aleshores, tampoc fan falta aquells volums inicials tan grans, i, per això, el canvi a 6 milions. Farem servir menys arena, però d'una manera més eficient.

Durant quin període de temps?

No busquem solucions d'actuar i anar cap a casa, sinó solucions d'actuar i seguir actuant i fer-ne manteniment i fer-ne seguiment, i que el sistema tinga continuïtat més enllà dels 15 anys.

Quan està previst que es posen efectivament en marxa els grans dragatges d'arena?

La voluntat és que es pugui traure a licitació un projecte executiu que englobi les actuacions a les tres zones de deposició d'arenas per dragues.

Se podria licitar enguany?

Si es pot, sí. La voluntat és fer-ho el més aviat possible. L'elaboració del projecte és el que definirà molt millor els metres cúbics que hi han d'anar, com han d'anar i de quina manera, si es fiquen més damunt la platja o entre la platja i l'aigua, és a dir, encara fa falta una concreció molt més gran.

Model holandès sí o no i amb quins matisos?

Model holandès a la mediterrània.

Pel que respecta als sediments com a eina contra la regressió i la subsidència, sempre hi són més a llarg termini. Si bé la CHE els està

"Segurament farem servir menys arena però d'una manera més eficient"

començant a incloure com a previsió en els plans de conca, la veuen predisposada a actuar realment?

Nosaltres mai hi hem renunciat. Entenem que les actuacions d'arena a la costa és allò que tu plantejes a curt termini, a 10 o 15 anys, i les actuacions de sediments és allò que ens ha de "solventar" el mitjà termini. Mai hem dit arenas sí i sediments ja en parlarem, sinó arenas sí i sediments, també, i en això nosaltres ja estem treballant. Hi ha una part de mobilització dels sediments que són fins, que són els que van al delta de l'Ebre per a intentar ajudar a com-

pensar la subsidència, i l'altra qüestió és com aconseguim fer baixar els gruixuts, les arenas, que és el que ens ha de compensar la pèrdua de frontal. Aquí hi ha dos opcions: la mobilització directa o l'aprofitament de les grans avingudes. L'interlocutor és la CHE i la seua marxa és de molta i molta precaució. Si dixéssim la solució del Delta només als sediments, patiríem moltíssim a curt termini.

Com cal ajustar el Pigade a tota esta estratègia?

El Pigade ha de respondre als problemes funcionals que planteja la pujada del nivell del mar i compensar-los, i cal continuar treballant tant en la part ambiental, per a evitar que se salinitzen les basses, com en l'agrícola, per a millorar els canals i unes estacions de bombament que ja han de funcionar tots els dies de l'any. ■

L'arena que es mobilitzarà amb dragues provindrà de les puntes de la Banya i el Fangar

Terres de l'Ebre Ò.M.J.

L'any 2023, un estudi encarregat pel Govern per a caracteritzar les sorres submergides davant la costa del delta de l'Ebre, amb l'objectiu de reforçar el front litoral, va permetre localitzar quatre dipòsits amb un total de 42 milions de metres cúbics d'arena, dels quals se pretenien aprofitar uns 11 milions per a reforçar, sobretot, la costa de Deltebre, l'illa de Buda i el Trabucador. Actualment, però, la Generalitat està fent dragatges de comprovació de fondària en dos punts diferents, que no es van valorar fa tres anys, a les puntes del Fangar i de la Banya, on se considera que el material disponible, segons explica la coordinació de l'Estratègia Delta, té una granulometria més assimilable i una quantitat de fins més baixa. "És un material més bo", transmet Jesús Gómez, que detalla que els altres quatre dipòsits

tenen "una càrrega de fang" —de fins— superior a la de les arenas de les dos puntes. "Els enginyers entenen que l'arena que tenim a les dos puntes està molt més neta de fang i té una granulometria molt més similar a com és l'arena de les platges actuals", explica Gómez, que afegix que quan la granulometria és més pareguda a la de l'arena de la platja receptora, el resultat de la mobilització té més consistència i durabilitat.

LA BOCANA DEL FANGAR Una de les quatre reserves de sorra assenyalades inicialment estava a tocar de la punta del Fangar, però més cap a l'interior del punt que s'està acabant de valorar actualment. En el cas del Fangar, hi ha la particularitat que el dragatge ha de permetre, de retruc, combatre el tancament de la bocana, una de les amenaces ambientals i contra l'aqüicultura que afecten la zona. ■

Imatge aèria d'arxiu de la bocana del Fangar.